

و ارشمیدرس پرک «نامتناهی» را به مبارزه طلیبر و سبلند و پیروز از صفحه بیرون آمد.

ای وااای!
ارشیدرس!
به دادم برس!!!

و برای آن ...

و برای آن سه چهارم،
سه شانزدهم یک
کاسه

$$12 + 2 + \frac{3}{4}$$

و این ...

و این سه شانزدهم

این سه چهارم است

نگران نباش ۱
قانون ها در قتلرو
بی نهایت، در همان حال که
با استدلال به دست من آید
باید با تجزیه و طبیعت هم
سازگار باشند پس من فکر این
واهم کرده ام

اما او تا این می تواند
بیاید و یک ذره یک ذره
از من شیر بکشد

پس تو علاوه بر آن سه کاسه شیر
 فقط باید یک کاسه شیر مجانی دیگر
به او بدهی

اگون همه این «بی نهایت» قطعه
روی هم، همان یک واحد خواهد بود

اگون او با چهار کاسه شیر مجانی خود، کاسه شیر دیگری طلب
خواهد کرد

پس یک کاسه شیر دیگر
هم مجانی به او بده

برای دوازده کاسه شیری که هن خرد، سه کاسه شیر مجانی به او بده

شهریاری در طول عمر پیرای خود از تائیر نظرها و اعتقادهای زمان خود
مصنوع ماند. دغدغه ای و زندگی آدمها بود و استفاده از آموزش ریاضی جهت
ارتقای آن، او هر کاری می کرد حول و حوش آن بود.

انسان به هنر در هاله های استثنایی
نمی تواند از تائیر نظرها و اعتقادهای
زمان خود مفون بماند. ارشمیدرس از
«روح زمان» پیروی کلید، سنت ها را
«هم شکست و هار و رس هر برس را را
در مفاسیه رشته های امتحانی نشان دارد
و تزیگ به دو هزار سال طول کشید
تا راضی دانان توانسته اند ارشمیدرس
را نیاز نداشت. «بی نهایت» را به سپیت
پیشاند و به جای فرار از آن، آن را به
فرمود: «دانش بکشید نه.

و این همان جوابی است که از مجموع
آن «بی نهایت» ریز ریز حاصل می شود

$$12+3+1=16$$

ما در «نهایت» بی حسابیم

اما تو قیلاً یکی به او داده ای
و اگون بی حسابید